

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 » — »
 Negyedévre . . . 2 » 50 »
 Egy óra . . . — » 85 »
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
 a kir. itélőtábla épületével
 szemben,
 hová az előfizetések és a
 lap szétküldésére vonatkozó
 felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
 PÉCSETT, Mária-utca 1.
 a kir. tábla átellenében,
 hová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény in-
 tézendő.
 —
 Kéziratot vissza nem adunk
 —
Hirdetéseket
 a kiadóhivatal vesz föl.

A gyávaság politikája.

Pécs, 1899. november 9.

„Ki mondhatja, hogy Horvátország irányunkban ma azzal a baráti és testvéri szeretettel van, a melyekkel volt az 1868. évben? Mondhatjuk e, hogy Fiume, melyre milliókat és milliókat dobtunk ki, ma azzal az érülettel, reményekkel és szeretettel van irányunkban, a melylyel rajtunk csüngött ezelőtt 32 évvel? Vagy vajjon azok a nemzetiségek ezelőtt 32 esztendővel ugyanazon érzelmekkel álltak-e velünk szemben, mint most, avagy nem sokkal változottabbak-e azok az érzelmek ma?”

„Tudott-e a magyar politika imponáló nemzeti nagyságot, erőkifejtést fölmutatni? Mert ha nem bírjuk a szíveket, akkor kell, hogy legyen olyan tekintélyünk, hogy lebilincseljük az akaratot és ha szükség van, kell, hogy legyen az erőhatalomnak az a forrása, az erélynek és elszántságnak az a tünete, mely magának nemcsak tiszteletet parancsol, de a föllázadást már azzal is meggátolja, hogy nagysága előtt kénytelen mindenki meghódolni. De mi az a politika? Amíg itt megengedik nekünk, hogy a nemzet politikai nagyságát hangoztassuk, politikai fejlődésével dicsekedjünk, hirdessük, hogy a magyar állam hogyan konszolidálódik, azalatt mindazon elemeket, melyekre a községi, megyei és állami élet építve van, olyan izgalomba és erjedésbe hozni, olyan gyűlölettel tölteni meg, hogy

az állam épületének minden köve csak addig álljon össze, míg nyugalomban van; de a nyugalom elvesztésének pillanatában megmozduljon mindaz, ami a nemzet szlopát képezi és akkor az általános kaoszban, romlásban érvényesüljön vagy azoknak terve, akik zsarnoki hatalmuk alá akarják vetni Magyarországot, vagy azoknak terve, kik szétépíteni és szétrombolni akarják azt.”

Ezeket mondta három nappal ezelőtt Ugron Gábor a magyar országgyűlésen s ime nyomban rá jelentkeznek a bizonyítékok az ország legkülönbözőbb vidékeiről, hogy Ugron Gábornak mennyire igaza van.

Szászsebesen a magyarok meg akarták koszoruzni azoknak a honvédeknek a sírját, kiket a szabadságharcban kórógyaikon gyilkolt le az ellenség ádáz dühe, de ennek útját állta a szászok gyűlölködő türelmetlensége, sőt kivitték a város közgyűlésén azt is, hogy a képviselőtestület elrendelte a kegyeletes ünnepélyre felszólító plakátok eltávolítását és bünvádi eljárás megindítását annak szerzői ellen.

Fiumében egy magántársulat villamos vasutat létesít, melynek kocsijain az olasz föliratok mellett magyar föliratok is szerepykedtek a kocsik belsejében. Ez annyira földühösítette a magyar milliók temetőjének, Fiume városának irredentista lakosságát, hogy valóságos utcai forradalommal akadályozza meg a villamos kocsik közle-

kedését, mert annyira el van telve a magyar állam és a magyar nemzet ellen gyűlölettel, hogy ennek nyelvét nem tűri még párhuzamosan sem a maga nyelve mellett a város utcáin.

Szó sincsen ez esetek egyikében sem arról, hogy a magyarság támadást intézzen az idegen nyelvű lakosok ellen, hanem mindkét helyen a magyarságot támadják és akarják elnyomni a saját államának területén.

Nos, akik túlzottan sötétnek hirdetik az Ugron által föstött képet, álljanak elő most és mutassák meg, hol van a magyar államnak az a nagy tekintélye, amely előtt kénytelen mindenki meghódolni a Szent István birodalmában?

Hát lehetséges lenne e az arcátlan-ságnak az a mérhetetlen foka, mely a szászok és olaszok magaviseletében megnyilatkozik, ha a magyar állam csak távolról is rendelkezne azzal az erővel, azzal a tekintéllyel, a melylyel rendelkezik a saját területén még a legkisebb állam is, amely szabad és független.

Gyűlöli itt minden más nyelvű nép az államföntartó fajt, szabadon gázol annak nemzeti érzelmeiben és becsületében, mert ismerik a hagyományos osztrák öszbirodalmi politikát, amely a magyar állam történelmi és jogi függetlenségét mindig a nemzetiségek állambontó törekvéseinek legyezgetésével iparkodott megrontani és

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Az „Őszi séták”-ból.

I.

S most jer velem! . . . a régi utakat
 Járjuk be újra, kedvesem!
 A sárga levelek hogy hullanak:
 Nézzük meg együtt . . . Jer velem!

Szegény akác-fák, ismerőseink,
 Ti is de megsárgultatok! . . .
 Az elmulás hát mindent meglegyint,
 Ha már az őszi nap ragyog.

Sorsunk is ez, lásd, le kell mondanunk
 Könnyek nélkül, panasztalan;
 Egymásról többé nem álmodhatunk,
 Szerelmünknek csak multja van.

Mert volt idő, mikor még üde volt
 Az akác-sor, a régi út;
 Mikor még nem volt egünkön e folt
 És nem ismertük még a bűt.

Mikor még nem néztük lábunk alatt
 A lehullt faleveleket . . .
 Nem kerestünk érzést, szép szavakat,
 Napfényt, jötevő langyos meleget.

II.

Ujjá születünk mind a ketten;
 Nincs s nem is volt semmi bajunk.
 A bánaton, szomorúságon
 Csak mosolygunk, csak kacagunk.

Futkározunk — im újra játszunk —
 Tiporjuk a leveleket.
 Kergetjük egymást önfelédten . . .
 Szegény, szegény falevelek!

Csók az elfogatás jutalma,
 Olelkezés és újra csók —
 Vajjon mit éreztek előre,
 Mi lesz a vége, kis bohók? . . .

III.

Nem érezzük, hogy őszi esték
 A mult romjai biz' ezek,
 Hogy a der csókjai megesték
 A lehullt faleveleket,
 Hogy kórosak, hogy hidegek.

A multba képzeljük magunkat,
 Ábrándos világ vesz körül;
 S hogy megtaláljuk csillagunkat
 Lelkünk valamin úgy örül.
 Mely mindent ellőd, kitörül.

Valtozást magunkban sem érzünk,
 Most is a régiék vagyunk.

Bucsuzhat minden, minden tőlünk,
 Nekünk bucsuzni nincs okunk,
 Az ősz hagy el! . . . mi maradunk! . . .

IV.

El-elbolyongunk méla kedvvel
 A régi kedves helyeken.
 S megnyugszunk a bús elmulásban,
 Szívünk felett a végzetten.
 Im ideje eljött a lombnak,
 A hulló sárga leveleknek,
 Lásd, hogy mindennek ez a sorsa! . . .
 Ez a vége a szerelemnek!

Ah, sok szép napot átáléltünk,
 Szívünkben napfény ragyogott . . .
 Pihenjünk meg itt, a hol egykor
 Lelkünk annyiszor álmodott! . . .
 Bevésem kezdőbetűinket
 A fádba, újra hiv emlékül
 S te azokat a porba írod
 Öntudatlan, gondolat nélkül.

Ugy tetszik, mintha bucsut vennénk
 A csupasz táktól; de nekem
 Ugy tetszik mégis, mintha egymást
 Hagynánk el lassan, kedvesem.
 Mintha sietnénk felhasználni
 Az időt, a mi hátra van még.
 S aki bucsuzik, annak minden
 Parányiság is édes emlék! . . .

Nikelszky Géza.

elnyomni. Tudják, hogy az a törvénybe iktatott és oly sokszor hangoztatott magyar államiság nem egyéb a legközönségesebb hazugságnál s nem egyébre való a tényleg érvényesülő öszbirodalmi eszme ügyetlen leplezésénél.

Hogyan is tarthatnának államfölgató törekvések, a magyar nemzetet vérig sértő támadásai megtorlásától, mikor látják, hogy az a magyar állam, amely ezt a megtorlást a fejükre zúditani hivatva lenne, a porban csúszik az előtt a hatalom előtt, a melynek éppen az ő féktelenkedésük hajtja a malmára a vizet.

Nem szabad a nemzetet rázkódtató soknak kitenni: hirdetik a gyáva megalkuvás politikusai, mikor arról van szó, hogy a magyar nemzet történelmi jogait, államiságának legnélkülözhetetlenebb kivánalmait idegen érdekeknek fölládozza. Man-kóra van szükségünk, mert magunkban megállni gyöngék vagyunk, nem tehetünk számot sem ideháza, sem a külföld népeinek társaságában.

És aztán csodálkoznak, ha ennek az általuk gyöngének és tehetetlennek hazudott nemzetnek nincsen tekintélye azok előtt, kik életére törnek; ha az a magyar állam, mely önként hajtja fejét idegen érdekek szolgálatába, amely szabadon engedi magát jogaiból, vagyonából kipusztíttatni, ha fölülről úgy kívánják, megvetéssel, utálatlaltal találkozik, mikor érvényesülni akar lefelé.

Hisz ha megrendszabályozni akar-ná az ellene támadókat, szakasztott olyan szerepet játszanék, mint az a hivatalfőnök, aki a porban csúszik a fölebbvalója előtt s megaláztatásáért aztán az alája rendel-teken akarja kitölteni a boszuját.

Alkudozik hát lefelé éppen úgy, mint fölfelé s a sok paktálásnak, bölcs elalkuvás-nak aztán az a vége, hogy nem marad meg a kezében egyéb, mint az államiság-nak cifra, de üres és rengeteg pénzbe kerülő köntöse, a melyet mikor magára aggat, úgy jár, mint az álarcosbálban királyi kön-

tösben pompázó inas; szemébe nevet a publikum, a melynek imponálni akar s a fülébe röhögi: „ismerlek szép maszka!”

A képviselőválasztók fuvardija.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. november 9.

A vármegyei állandó választmány ma délelőtt tíz órakor, a vármegyei közgyűlési ter-mében ülést tartott Br. *Fejérváry* Imre főis-pán elnöklete alatt. Jelen voltak: *Tormay* Ká-rolly alispán, *Koszits* Kamill vármegyei fő-jegyző, *Jeszzenszky* Lajos árvaszéki elnök. *Simonfay* János, *Hinka* László, *Mándi* Samu, *Keserits* Ferenc, *Margittai* Péter, *Mende* La-jos dr. megyei tiszti főorvos, *Nagy* Jenő me-gyei főügyész, *Kovácsfi* Kálmán főmérnök, *Szi-vér* István, *Darázsy* Ödön dr., *Benkő* Gyula, *Koszits* Ákos, *Gyenes* Kletus és *Darócy* Ala-dár főispáni titkár.

Az állandó választmányi ülés tárgyát a képviselő választások alkalmával igénybe ve-hető fuvarozási díjakra vonatkozólag alkotott szabályrendelet tárgyalása képezte.

Elnöklő főispán az ülést megnyitván *Ko-szits* Kamill főjegyző felolvasta a szabályren-delet tervezetét. A részletes tárgyalást meg-előzőleg felszólalt:

Simonfay János bizottsági tag. Szerinte minden választó honpolgárnak, ha választói jogával élni akar, alkotmányos kötelessége a szavazati jogot önköltségén is gyakorolni. Az országgyűlési képviselő választásokról szóló 1899. évi XV. t. c. állítólag a választások tisztaságának elérését célozza, amikor azonban fuvardijak megtérítéséről, etetés és itatásról van szó, ezen törvény inteniójával homlok-egyenest ellenkezőleg, nemcsak a választások tisztaságát nem biztosítja, hanem annak meg-romlását szinte törvényszerűleg szentesíti. Bár a szabályrendelet tervezetének részletes tár-gyalását nem ellenzi, azt indványozza, hogy az 1899. évi XV. törvényeknek a fuvardij megtérítésére és a választók etetése és itatá-sáról szóló 7. 8. 9. §ok törlése iránt felirat intéztessek az országgyűléshez.

Margittai Péter úgy a törvényt, mint a szabályrendelet tervezetét teljesen megfelelőnek találja s méltányolja a szabályrendelet intéz-keéseit, mert senkitől sem követelhető, hogy eltekintve a kocsizás alkotmányos céljától, ki-lométerekre menő fuvarozást ingyen teljesítsen. Az indítványt nem fogadja el.

elvezetett a földbirtokoshoz. Derék, tisztessé-ges emberek voltak s hamar megbarátkoztam velök. Mindig szívesen láttak a házuknál; a leányuk egyforma szivességgel fogadott, egy-formán mosolygott, éppen úgy, mint az első napon. . . . Azután elhatároztam, hogy megké-rem a kezét.

A nagynénémet kértem föl a közbenjá-rásra. Meglepte a szándékom s azzal akart kiábrándítani, hogy ez a leány Réth Sándor jegyzőt szerette, de a szülei nem adták hozzá s eltolták a háztól. Nem hallgattam a nagy-nénémre; de mit is hallgattam volna, hiszen napról-napra jobban megszerettem azt a bu-songó teremést; éreztem, hogy nélküle nem leszek boldog soha s lehetetlen volt a válás.

. . . . Azután előadtam a szüleimnek szándékomat. Beleegyeztek és a leány sem el-lenezte.

. . . Midőn már az esküvőnk napja is ki volt tűzve, egy kis vézna ember jött hoz-zám. A jegyző volt. Alig ismertem rá, annyira el volt változva: az arca halotthalvány, a szemei be voltak esve s körülötte kék karikák.

Csodálkoztam, hogy meglátogat, mert még sohasem beszéltem vele. A kérdéseimre félénk, reszkető hangon azt felelte, hogy a há-zasságomat jött megakadályozni.

— Miért? — kérdém csodálkozva.

— Az a lány nem lehet a maga fele-

Tormay Károly alispán azt véli, hogy kár a törvény rendelkezéseit mindjárt szigoru elbirálás tárgyává tenni. Próbáljanak meg egy képviselő választást a meghozott törvény ki-fogásolt szakaszainak rendelkezései szerint, s ha ez tényleg nem válnék be, sőt talán veszé-lyeztetné (*Simonfay* véleménye szerint) a vá-lasztások tisztaságát, akkor még elég idő lesz arra, hogy feliratot intézzenek az országgyű-léshez. A maga részéről a szabályrendelet ter-vetét elfogadja.

Br. *Fejérváry* Imre főispán ezután sza-vazás alá bocsájtotta *Simonfay* János bizott-sági tag indítványát, melyet az állandó választ-mány elvetett s a szabályrendelet tervezetét fogadta el, melynek most részletes tárgyalása kö-vetétkezett.

Koszits Kamill főjegyző felolvasta a sza-bályrendelet 1. § át:

• Az országgyűlési képviselő választóknak a választási (szavazási) helyre való fuvarozá-saért, ha a szállításra, az illető választókerü-latban szavazásra jogosult, tehát az azon évre érvényes képviselőválasztói névjegyzékbe föl-vett választó, vagy vele egy háztartásban élő hozzátartozója fogadtatik fel, a fuvardíj a fu-varozó részére minden egyes általa fuvarozott szavazó után:

a) a mennyiben a választási hely a vá-lasztó lakhelyétől 10 kilométernél távolabb nem fekszik: 60 fillérről;

b) amennyiben a választási hely a vá-lasztó lakhelyétől 16 kilométernél távolabb nem fekszik: 80 fillérről;

c) amennyiben a választási hely a vá-lasztó lakhelyétől 22 kilométernél távolabb nem fekszik: 1 koronánál;

d) a mennyiben a választási hely a vá-lasztó lakhelyétől 22 kilométernél is távolabb fekszik: 1 korona 20 fillérről több nem tehet, illetve azt meg nem haladhatja.

A részletes tárgyalásnál is elsőnek

Simonfay János bizottsági tag szólalt fel. Szerinte nincsenek egymással arányban a díj-tételek, s ha mar fuvardij megtérítésről álta-lában szónak lenni kell, azt indványozza, hogy hat kilométernél kisebb távolságra egy általán ne állapíttassék meg fuvardij, a többi tételeknél pedig husz fillérről kisebb összeg-ben állapíttassék személyenkint a fuvarozás díja.

Margittay Péter bizottsági tagnak nincs kifogása a díjtételek megállapítása ellen, csu-pán a szabályrendelet tervezet első szakaszá-nak szövegezése ellen van kifogása. Ezen sza-kasz úgy hangzik, mintha csupán szavazásra jogosultak és azok családtagjai volnának a választásokhoz fuvarozásra felhasználhatók és

sege; engem szeret, engem. Én tudom. Én is szeretem őt; el is vettem volna, ha akkor a szülei nem ellenzik. Kérem lépjen vissza a házasságtól; nem lesz boldog, mert engem sze-ret az a leány.

— Eh, az lehetetlen! Nem szereti ma-gát; hisz akkor nem jönne én hozzám, ha magát szeretné. Ugyan ne beszéljen badarságot.

— Nem, nem úgy van; higye el. Azért egyezett belé, mert a szülei akarják. De ő nem szereti magát; lépjen vissza, ne tegyen mindkettőnket szerencsétlenné . . .

Kért, könyörgött, de nem hallgattam rá. Hogy is tehettem volna, mikor jobban szeret-tem azt a leányt, mint az életemet . . .

A jegyző kétségbeesve, dult arccal ment haza s néhány óra mulva föbe lötte magát. Viharként rázta meg ez a hír lelkemet. A boldogtalan tehát nagyon szerethette azt a leányt.

Amikor újra meglátogattam menyasszo-nyomat és sétálni mentem vele a kertbe, sá-padt volt, mint egy hervadt hóvirág s amint felhoztam előtte a jegyzőt, megrázkódott, reszkető kezével a lugas oldalába fogózott, ajka halotthalvány lett és csukló zokogás-ban tört ki.

Ezek a hulló könyvek, mint tűzes villá-mok szakadtak szivemre. Most már tudtam,

Ködben.

(Elbeszélés.)

. . . . Mentünk előre, lassan, szótlanul. Az erdőt messze elhagytuk már s a temető-höz értünk. A fehér siremlékek kicsillantak a ködből, amely beburkolta őket. A szél belekapaszkodott egy fűz lombtalan galyaiba, a mire hirtelen összecsapódtak a kopasz ágak. Nagy siremlék mellett kicsiny dombocská huzta meg magát, disztelenül összetört fkeresztel. Ott megállt a társam, rátámaszkodott puská-jára s úgy meresztette a szemét annak a ki-csiny sirdombnak összetört fejtájjára. Túl a te-metőn dübörögve, zakatolva szaladt bele a vonat a szürkességbe, a mire feleszmélt me-rengéséből, karomba kapaszkodott, mintha at-tól tartana, hogy elesik — aztán mondta:

— Tudja, ki nyugszik itt? Réth Sándor. a jegyző.

— Nem ismertem.

Nem szólt semmit. Huzott kifelé, távol attól a kis sirtól, mintha féltene attól a semmi dombtól és dideregve nézett vissza.

A kijáratnál neki támaszkodott a silá-nyan összetákolat rácsnak és intett, hogy hall-gassam.

— Mikor ebbe a kis faluba helyeztek át, mindjárt egy pár napra rá, a nagynéném

nincs e §-ban intézkedés arról, vajjon mily díj fizetendő a választásra nem jogosult fuvarosoknak?

Tormay Károly alispán erre vonatkozólag kijelenti, hogy a törvény a választások tisztaságának elérését célozván, csupán a választásra jogosult fuvarosok díjazását kívánta szabályozni, míg a választásra nem jogosultak a fuvarozásért tetszés szerinti díjat követelhetnek, mi természetesen alku tárgyát képezi.

Madarász István, bár nem kívánja a polgárokat szavazati jogukért megfizetni, mégis méltánytalannak tartja, hogy ily csekély díjakért például télviz idején vagy nyári mezei munka idejében fuvarozást teljesítsenek. Indítványozza, hogy az a), b), c) és d) pontokban kitüntetett díjtételek a kétszeresükre emeltesse fel.

Hinka László sem *Simonfay* János, sem *Madarász* István indítványát nem fogadja el, hanem elfogadásra ajánlja változatlanul a szabályrendelet tervezetét.

Szivér István azt indítványozza, hogy ha már általában el is fogadják a szabályrendelet tervezetét díjtételeit, legalább a mezei munka és télviz idején emeljék a megállapított összegek husz százalékaival a díjtételeket.

Ezután az alapszabálytervezet következő szakaszát olvasta fel a főjegyző:

2. §.

•A fuvardij a választási helyre és a szavazó lakhelyére való visszaszállításra értetik. Ezt a pontot változatlanul elfogadta a bizottság.

A harmadik pont a vármegyebeli községekre nézve a fentebbiek alapján kiszámított személyenkénti fuvardij-táblázatot foglalja magában, melyet szintén elfogadott a bizottság, valamint az alább közölt 4. és 5. §-okat is.

4. §.

A ki a választónak vagy hozzátartozójának fuvardij címén fentiek szerint megállapított összegnél magasabb összeget ad és azon választó, ki ezt elfogadja, az 1878: V. t.-c. 185. §-ában körülírt vétséget követi el.

5. §.

Jelen szabályrendelet joghatálya 1900. év január 1-től kezdődik és 1902. év végéig tart; — ha azonban új szabályrendelet ezen időre hatályba nem léphetne, ezen szabályrendelet az ujnak hatályba léptéig érvényben marad.

Ezután a főispán szavazásra bocsájtotta a tett indítványokat, melyeket elvetve a bizottság, a szabályrendelet tervezetét fogadta el.

Br. *Fejérváry* Imre főispán háromnegyed 11 órakor rekesztette be az állandó választmányi ülését.

*

hogy a jegyző igazat mondott, Irén most is, a ravatalon is szereti őt.

Szédültem és szakadoztam, mintha az egész égbolt fejemre szakadt volna.

Beteg lettem, sokáig feküdtem . . . De mégis meghagyott végzetem, hogy még többet szenvedjek. És ez a halott, itt a földben mily iszonyuan büntet . . . Itt fekszik a földben és ott áll közöttünk . . . Ott van és nem engedi, hogy egymásé legyünk . . . Mert az a leány még most is szereti, most is, mikor már nem érez.

És ők egymásé lesznek! . . .

— Ugyan ne beszéljen már, ne legyen olyan gyermek. Menjünk haza, hisz egészen besötétedik.

— Igen egymásé lesznek; egymás mellett fognak nyugodni. Mert az a leány hervad napról-napra jobban. És látom és nem tehetek érte semmit. És ők egymás mellett lesznek eltemetve! Itten egymás mellett! . . .

— Menjünk innen, menjünk.

Még egyszer visszanézett s mintha valami rémeset látott volna: összeborzadt; azután a vállamra támaszkodott s így vezettem el a sivatár, hideg őszi szélben . . .

B. I.

Délelőtt 11 órakor rendkívüli közgyűlésen tárgyalták a képviselőválasztások alkalmával igénybe vehető fuvarozási díjakról szóló szabályrendelet tervezetét. Miután a másodszeri felolvasás alkalmával senkisémet észrevétel, a közgyűlés 11 óra után rövidesen véget ért.

H i r e k.

Pécs, 1899. november 9.

Egy regényből.

Egy szelid arcú fiú, de már vőlegény és boldog — jelent meg a polgármesteri hivatalban. Mondá, hogy sürgős kérése volna a polgármester urhoz és bebocsájtották.

Itt előadta egyszerűséggel és őszinteséggel, hogy szeret egy leányt, az kint várakozik reá. (Kint volt csakugyan a folyosón a szép fiatal menyasszony.) Nagyon szeretnének már megesküdni, de úgy szeretnék, hogy szép csöndben legyen minden. Szépen kéri tehát és alázattal a vőlegény a polgármestert, adjon neki a kihirdetés alól fölmentést, mert ettől szabadulni akar.

— Hja az nem megy minden ok nélkül. Indokolni kell elfogadható körülményekkel az ilyen kérelmet. Mért olyan sürgős . . .

— Nem annyira sürgösség miatt akarónk szabadulni a kihirdetés alól, mondá, tétozáva rakván a szót egymáshoz — a vőlegény.

— Miért hát akkor? Mi az oka?

Ekkor ezt mondta a legény:

— Nagyságos ur, a szegyéntől szeretnék szabadulni.

— Mi szegyen van a kihirdetésben?

— Abban nem volna, de — szölt a legény elvörösödvé és restelkedő mezdulattal, abba nevelődtem föl, hogy igaz vér vagyok, de nem az vagyok.

— Hát?

— Mikor katonának vittek, akkor gyűtem rá, hogy törvénytelen származásom van, az édesapám meg mindeztideig elhallgatta, de most ő is bevallotta . . . Hát ha már így van, szomorú, de legalább . . .

— Nem akarja hát, hogy a kihirdetésnél ezt megtudják, ugy-e? — segítette bele a kérés magyarázatába a polgármester a becsületes fiatal legényt, aki hálálkodva mondogatta:

— Ugy, ugy, azt nem szeretném, mert minek az, hogy ezért kipellengérezzék az embert, mikor nem az én hibám . . .

A polgármestert meghatotta az egyszerű fiú szava. Barna csinos legény volt és mialatt ezeket mondta — egy teljes egész férfivá nőtt meg a kis barna legény az egyszerű gonyájában.

A polgármester természetesen megadta neki a kért engedélyt és ezt nagy örömmel tudatta a fiú odakint a menyasszonyával. Mikor elvégezték a hivatalban a végzendőket, átsiettek az örvendetes irással a tulsó folyosóra az anyakönyvvezetőhöz . . .

Naptár 1899. november 10-én.

Naptár: péntek, nov. 10. — Róm. kath.: András. — Prot.: Márton. — Görög-kel.: (okt. 29.) Anasztáz. — Zsidó: Kislev 8. — Nap két 6 óra 59 perckor; nyugszik 4 óra 28 perckor. — Hold két délután 1 óra 11 perckor; nyugszik 11 óra 55 perckor éjjel. Hold első negyede 2 óra 51 perckor délután.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: enyhe idő, északon csapadék várható.

Biráló választmányi ülése d. e. 10 órakor a városházán.

Színház: »Szulamith«; itt először.

— (A város közigazgatási bizottsága) ma délelőtt 10 órakor tartotta a városházán a közgyűlési teremben rendes havi ülését. Az ülésen, mivel a főispán a megyei közgyűlésen és az azt előkészítő állandó választmányi ülésen volt elfoglalva, *Majorossy*

Imre polgármester elnökölt. Jelenvoltak: *Szededy* József dr., *Tróber* Aladár dr. főjegyző, *Tichy* Ferenc dr. első aljegyző, *Dragonescu* Döme kir. pénzügyigazgató, *Zsolnay* György kir. főügyészi helyettes, *Fekete* Mihály tiszti főügyész, *Nendtvich* Andor árvászéki elnök, *Kindl* József, *Záray* Károly dr., *Laubheimer* Róbert kir. segédtanfelügyelő, *Cirer* Elek dr. tiszti főorvos, *Egry* József, *Pleininger* Ferenc, *Kovácsfi* Kálmán kir. főmérnök, *Szuly* János, *Ráth* Mátyás és *Ullmann* M. Károly. Az ülésen tudomásul vették a királyi tanfelügyelő, a tiszti főügyész és az árvászéki elnök jelentéseit; konstatálták, hogy egy kocsis és ló eltartása a múlt hónapban 36 forintba került s végül a szakreferensek jelentéseit gyors tempóban leárgyalták, úgy, hogy az ülés tizenegy órára már véget is ért.

— (Birálóválasztmányi ülés.)

A város állandó biráló választmánya holnap (pénteken) délelőtt 10 órakor ülést tart a városházán. Az ülés tárgya a városi legtöbb adót fizető törvényhatósági bizottsági tagok névsora elleni felebbezések elbírálása lesz.

— (Már megint!) A városi vízvezeték — állítólag, mert csak minden századik csap volt nyitva — egy egész kerek huszonnégy óráig szolgáltatva a vizet. Ez azonban nagyon is elég a jámbor lakosságnak, gondolja magában a nemes Tanács. Most megmutattuk neki, milyen jó, ha a vízvezeték nyitva van s ismét elzárjuk, hátha így rá szoktathatunk mindenkit nemcsak a vizspórolásra, de arra is, hogy ne igyék vizet, hanem sört; ne fürödjék, csak borban, ne mossasson, csak olajos luggal, szóval tanulja meg a vizet nélkülözni, legfeljebb lépje át büszke megvetéssel, ha a Klimó-utcán a sok fölösleges viz nagy zuhogással lefolyik. Legalább erre vall az a hirdetmény, melyet a város Tanácsa bocsájtott ki a következőkben: Hirdetmény. Miután a Tetteye-forrás vízmennyiségének nagymérvű apadása a magán-vízvezetékek útján való vízkiszolgáltatást lehetetlenné teszi, értesítettnek az összes magánvezeték-tulajdonosok, hogy t. hó 10-én további rendelkezésig az összes magánvezetékek utcai főcsapjai el fognak záratni. Pécs, 1899. november 10-én. Pécs szab. kir. város tanácsa.

— (Szabadságolás.) *Rónaky* Ignác rendőralkapitány szabadságolás iránti kérvényt nyújtott ma be a városi Tanácshoz, melyben ez év hátralévő részére szabadságot kér engedélyezni.

— (A tolnamegyei muzeum.)

Tolnavármegye már régebben elhatározta, hogy a megye székhelyén: Szegzárdon impozáns megyei muzeumot épített. Az e célra szükséges összeg azonban oly nagy, hogy azt a megye nem bírja fizetni. Ezért a megye holnap küldöttségileg tiszteleg *Szell* Kálmán miniszterelnöknél és *Wlassics* Gyula közoktatásiügyi miniszternél a célból, hogy a muzeum céljaira a kormánytól állami segílyt kérjen. A küldöttség tagjai *Széchenyi* Sándor főispán vezetése alatt *Percel* Dezső képviselőházi elnök, gróf *Apponyi* Sándor, *Döry* Pál alispán, dr. *Kammerer* Ernő szépművészeti kormánybiztos, *Vosinszky* Mór esperes és *Boda* Vilmos országgyűlési képviselő.

— (Öngyilkos lelkész.) A somogyi megyei szomajomi ev. ref. lelkész, *Sütő* Lajos felakasztotta magát; az öngyilkosságot beszámíthatatlan állapotban — delirium tremensben szenvedett — követte el.

— (Elásott csecsemő.) Ismét találtak egy elásott csecsemő hullát s ezt az

ártatlan kisedet is anyjának a szégyenérzete ölte meg. *Kifer* Verona, villányi illetőségű leány, a ki még mindössze alig 20 éves, Pécsre jött szolgálni. Itt viszonyt folytatott és a szerelmi viszony megtermé gyümölcsét. A leány Árpádra ment nővéréhez és ott november elsején fiu gyermeket szült. Hogy elpalástolja a világ előtt anyaságát, a trágyadombon elásta a kis fiucsukát. A szegény ártatlan teremtés élve került a trágyatomb alá és ott fuladt meg. November 8-án özvegy Riszt Mátyásné, a háziasszony midőn trágyát rakott a kocsi-jára, megtalálta a feloszlásnak indult gyermek-hullát. Elszörnyűködve vitte *Pucher* Jánoshoz, a falusi bírósághoz s bejelentette, hogy mit talált a trágyadomb alatt. A bírósághoz csakhamar nyit-jára jött a dolognak, a bűnöst letartóztatta és a csendőröknek jelentést tett. A csendőrök a vizsgálat szigorú megejtése végett azonnal a helyszínére utaztak.

— **(Egy havi rend.)** *Majorossy* Imre polgármester a városi közigazgatási bizottság mai ülésén betérjesztette a múlt havi közigazgatásról szóló jelentést. E jelentés szerint a közigazgatási iktatóba a múlt hónapban 2397 ügydarab érkezett; hátralék volt 1228 ügydarab, összesen elintézendő volt tehát 3625 ügydarab; hátralék maradt a folyó hónapra 1535 darab. A rendőrkapitányi iktatóba érkezett a múlt hónapban 2207 ügydarab; hátralék volt 96 darab; összesen 2303 darab. Ebből elintéztetett 2116 darab; a folyó hónapra maradt 187 darab. Bűn-ügy volt 8; vétség 21; kihágás 192. Letartóztatott 173 egyén; eltoloncoltatott kötött utlevéllel 25, kísérettel 4 egyén. A szállodákba érkezett idegen utasok száma 829 volt. Csejédkönyv kiadatott 22; ideiglenes szolgálatteljesítés engedély 16; iparigazolvány 11. A közbiztonság kielégítő volt. A központi községi bírósághoz érkezett a múlt hónapban 506 ügydarab, hátralék volt 42, összesen 548 ügydarab volt tehát elintézendő. Ezek közül elintéztetett 477; megszűnt 38; a folyó hónapra áthozott 39 darab. A bányatelepi községi bírósághoz érkezett 64 ügydarab; letárgyalatott 36, megszűnt 28 darab. Utadóban befolyt 2382 forint 87 krajcár; 256 forinttal több, mint a múlt év október havában.

— **(Élet és halál.)** *Cirer* Elek dr. városi tisztifőorvos a közigazgatási bizottság mai ülésén jelentést tett a város múlt havi közegészségügyi állapotáról. Ez állapot a szeptember havhoz képest javult, mert a fertőző betegségek alábbhagytak; csak a hurutos bántalmak és a vörheny fordultak elő szörványosan. A vízhiány miatt azonban a köztisztaság nem volt kielégítő. A kórházak betegforgalma szeptember hóhoz képest emelkedést mutat; mert míg szeptemberben 575 beteg volt a kórházakban, addig a múlt hónapban 627, tehát 52-vel több beteg ápolatott. A városi köz-kórházban volt 518 beteg; az irgalmasokéban 65 és a bányatelepi 44 beteg. Élve született Pécs város területén 105 egyén, 53 fi és 52 nő; meghalt 94 egyén, 55 fi és 39 nő. Házasság a múlt hónapban 36 kötöttet.

— **(Berendelés.)** *Kerbolt* Pál, köz-kórházi gondnokot, ki a köz-kórházból a városi közigazgatáshoz kérte áthelyezését, a polgármester a városi adóvégrehajtói hivatalhoz rendelte be *Majorossy* Boldizsár ideiglenes helyetteséül.

— **(Az ujonc-kiképzés befejezése.)** Még csak egy pár hét és befejezést nyer az ujonc-kiképzés. A baka, aki magára öltötte október elején a zsinoros katonaruhát, ezzel megismerte a hadiélet elemeit. Egy időre vége is szakad a gyakorlati kiképzésnek. A téli hónapok alatt nincs kivonulás, nincs gyakorlat, ilyenkor az elméleti kiképzés folyik. Fü-

tött, meleg szobákban oktatják az ujdonsült katonát arra, amit a katonai szolgálati szabályzat ír elő. És csak majd a tavasszal, márciusban kezdenek bele ismét a gyakorlatokba. Addig sok mindent elsajátít a bakaember. Várják is most nehezen, hogy elmuljék a még hátralevő két-három hét.

— **(Egy lépéssel előbbre.)** A honvéhadapródiskola szennyvizeinek levezetése végett eszközözendő földmunkálatok terve ellen a m. kir. államvasutak zágrábi üzletvezetősége felelősséget adott be. A felelősséget azonban a belügyminiszter elutasította és a terveket jóváhagyta. Erről ma értesítette a város közigazgatási bizottságát, a hol azzal az örömmel vették tudomásul, hogy egy lépéssel ismét előbbre haladt a szennyvizek levezetésének végleges elintézése.

— **(Mozgalmas jogászygyűlés.)** Ma délután mozgalmas jogászygyűlés volt a jogakadémian. *Járányi* János tett egy indítványt a játékpénzek tárgyában, utána *Schwartz* Gábor szólalt fel és bizalmatlanságot kér szavazni a tisztikar ellen, mert szerinte a választmány nem felel meg a követelményeknek. Az indítvány óriási zür-zavart okozott és a nagy khaosban *Liebhart* József elnöknel több tisztviselő beadta lemondását. A közgyűlés nem akarta tudomásul venni a tisztviselők lemondását és kérte, hogy *Schwartz* Gábor indítványát bocsássák szavazás alá. Miután a nagy zavarban a gyűlést folytatni nem lehetett, *Liebhart* József elnök 3 órakor feloszlatta a gyűlést. A jogászság nagy izgatottsággal hagyta el a termet és érdeklődéssel néz a további fejlemények elé.

— **(Lassan folyik be az adó.)** A városi közigazgatási bizottság mai ülésén *Dragonescu* Dömjén, kir. pénzügyigazgató előterjesztette, hogy a múlt hónapban egyenesadókban 16623 forint 92 krajcár folyt be, míg a múlt év októberében 16243 forint volt a befizetés. Az idei októberi befizetés ugyan pár száz forinttal nagyobb, mint a tavalyi, de az ez évben összesen befolyt 266.822 forint 66 krajcárnyi adó már ötezer forinttal is kevesebb a tavalyi év január-októberében befolyt 271.895 forint 95 krajcárnál. Hadmentességi adóban 1812 forint 04 krajcár folyt be s itt a hátralék még 4816 forint. Az egyenesadóhátralék 150 ezer forint, pedig alig van hat hét az összeg behajtására. Kéri tehát a jelentés, hogy a számvétség kellő munkaerővel a szigorú behajtására utasítsák, mert ellenkező esetben a felelősség kimondása mellett állami végrehajtók fogják a hátralékot behajtani. A jelentést a bizottság rezignáltan vette tudomásul s elrendelte, hogy annak mindenben elég tétessék. Ha a bizottság tudna, pénzt is adna a hátralékos adózóknak, csak hogy a — **financok**nak örömük legyen!

— **(Terhes megbízás.)** A mai városi közigazgatási bizottsági ülésen *Egry* József lemondott a kavicsszállításokat felülvizsgáló bizottsági tagságról, mely tagság terhes feladatokkal jár s nem akar olyan megbízást viselni, melynek ideje és elfoglaltsága miatt nem bír megfelelni. A bizottság köszönetet szavazott *Egry* Józsefnek eddigi e téren való működéséért s lemondását sajnálattal véve tudomásul, ez év folyamára *Záray* Károly dr.-t kérték fel az üres tagsági hely betöltésére.

— **(Ellopott vasboronák.)** *Borjád*on *Sass* László gazdálkodónál vakmerő lopást követtek el a minap. Behatoltak udvarába s a kocsiszinből két vasboronát elloptak. Az éjszaka csendjében minden kedvezett a tolvajoknak s a lopást a gazda csak másnap reggel vette észre. Most keresik az eddig még ismeretlen tolvajokat.

— **(Elfogott tolvaj.)** Erzsébet-pusztán többrendbeli lopás történt a minap. A tolvajt végre elfogták, mikor *Matus* Sándorhoz akart betörni. Az elfogott tolvajt *Németh* Istvánnak hívják; moszlavinai illetőségű csavargó, ki most a börtönben várja büntetését.

— **(Eltűnt aprójószágok.)** Van a városban egy tolvajbanda, a melynek főkolompósait még eddig nem sikerült ártalmatlanná tenni. Pedig ez a tolvajbanda a vidékre is kiterjeszkedik s ha a városban fél az üldözéstől, akkor künn a falun garázdálkodik. Furcsa passziója ezen tolvajbandának az aprójószágok, házi szárnyasok, de különösen a tömött libák elrablása és az elrablott hizott ludakból nem épen megvetendő jövedelemre tesznek szert. Így garázdálkodnak már hetek óta és még csak a nyomukban sincs a rendőrség. Ma éjjel ismét a városban működtek és az Indóház-utca 19. számú házban *Krausz* Samu kereskedő hizott libáit vitték el. Az említett ház többi lakóit szintén meglopták és az aprójószágokat az éj leple alatt mind elémelték. E házban összeszedtek vagy 10 darab hizott ludat, tegnapelőtt pedig ugyancsak az Indóház-utcában lakó *Wursterék* kihizalt ludjait vitték el. Nem ártana, ha a rendőrség nagyobb figyelmet fordítana az indóház-utcai állapotokra.

— **(Megvert asszony.)** *Versenden* *Kovács* Katalin ottani lakosnőt boszúból véresre verte egy cigány házaspár. Ugy történt a dolog, hogy *Dörömböző* Józsefnét valami miatt egyszer kiutasította a házából *Kovács* Katalin, a miért azután a cigányasszony megharagudott reá. És az urával szövetkezve megleszte, mikor az asszony egyedül volt otthon s ekkor rátörtek és véresre verték. A megvert asszony feljelentette az esetet a hatóságnál s most folyik a boszuálló házaspár ellen a vizsgálat.

— **(A börtön lakói.)** *Zsolnay* György kir. főügyészi helyettes a városi közigazgatás mai ülésén előterjesztette a királyi ügyészség fogházáról szóló jelentését. A jelentés szerint a fogházban rendes pontosság uralkodik; a fogházban a múlt hónapban összesen 90 rab volt. A jelentés megemlékszik a rabszállító kocsi-ról is, mely által lehetővé lett téve, hogy a rabokat a végtárgyalásokra nem kísérik a város főterén végig a szuronyos börtönőrök, hanem azok urasan kocsikáznak le a törvényszéki palotába.

— **(Megkötözött örült.)** Nagy népcsődületet okozott ma az utcákon egy összekötözött örült lármája, a ki kínosan vergődött és kiabált egy kocsi-ban. Hosszuhetényből hozták be ifju *Tóth* Pált Pécsre, hogy a városi köz-kórház megfigyelő osztályába vétessék fel. Csak hogy a kórházban a veszedelmes örültet nem vehették fel, mert erre előleges utasítást nem nyertek és minden hely be volt töltve. Most a városházára szállították az örültet, innét meg a vármegyeházára, a főszolgabíró-sághoz utasították. A főszolgabíró azonnal intézkedett, hogy az örültet *Trixler* Rudolf dr. járási orvos vizsgálja meg. Az örültet ideiglenesen Hosszuhetényben községi őrizet alatt tartják. Ifju *Tóth* Pál annyira veszedelmes örült, hogy nyolc ember alig tudta leteperni és ártalmatlanná tenni. Fadarabokkal és cserepekkel dobálta az asszonyokat és mindenkit megöléssel fenyegetett. A szolgabíróstól további intézkedéseig visszahozták Hosszuhetényre.

— **(Szerelmi dráma Londonban.)** Hosteau György, egy fiatal francia színész, kit a párisi művész körökben mint tehetséges színészt ismertek, forró szerelemre gyulladt egy olasz nő iránt. A Queens Hallban, a zenekorzók alkalmával mint hárfaszólistáné működött ez az olasz nő, Signoria Cairozzi. Hosteau hiába üldözte őt szerelmével, nem talált meghallgatásra. A legutóbbi vasárnapon az Earls courtrad 112. számú háza előtt, hol a művésznő lakik, lesbe állott Hosteau és mikor déltájban a fiatal hölgy sétatúrára indult, kétszer rálőtt. Még mielőtt a feleje rohanó detektiv és egy rendőr megakadályozhatták volna, a gyilkos fegyvert maga ellen fordította és halántékába lőtt. Az előhívott orvos csak a beállott halált konstatálhatta. . . . Signoria Cairozzi még lélekzett, mikor a legközelebbi kórházba vitték. A szerencsétlen hölgy alig husz éves és feltűnően szép. Rewmann igazgató, ki a Queens Halli koncertekre szerződtette, lelkesülten beszél tehetségéről és csak nemrég fényes jövőt jósolt neki.

— **(Meggyilkolt fucska.)** Londonban nagy feltűnést kelt, hogy Dalston városának élénken frekventált vasuti várótermében egy körülbelül öt éves fucska holttestét találták ma egy hete. A gyermeknek mély seb tátongett halántékán, melyet a mellette heverő éles kővel ütöttek. Két asszony akadt a holttestre, a mint az esti szürkületben a terembe léptek s egyikük megbotlott benne. A fucska egészen ruhátlanul feküdt ott, csak egy shawl volt rajta keresztül vetve. Ugy látszik, jobbmódu zsidószerű gyermeke lehet. Bizonyosra veszik, hogy valami nőrokona, vagy felügyelője követte el a gyilkosságot, habár semmi nyom se maradt, a mely a tettes felállítására vezethetne. Csodálatos, hogy ilyen kicsi fucska eltűnését még ezideig nem jelentették be, ezért tehető föl, hogy éppen valami érdekelt hozzátartozója lehetett gyilkosa. Ugy véli a vizsgálatot vezető hatóság, hogy a gyermeket nem a váróteremben gyilkolták meg.

— **(Gyermekekrabló sas.)** A Nizzától 30 kilométernyire levő Ilose hegyifalu lakói a minap fölötte irtóztató látvány szemtanúi voltak. Egy hatalmas kőszáli sas, mely pár nap előtt egy malacot rabolt el, egy bölcsőjében fekvő csecsemőt, kit szülei a pajtában magára hagytak, kapott föl és hurcolt el a sziklák között lévő térszékebe. A mezőről hazatérő szülők majdnem megőrültek fájdalomukban, a mikor a bölcsőt üresen találták és egy pásztortól megtudták, hogy kicsikéjüket milyen rettentő sors érte. Az egész falu elindult, hogy az elrablott gyermeket megkeresse, de még a nyomát se találták meg.

— **(Negyvenkészes férj.)** New-Yorkban nem régen letartóztattak egy Fransworth L. Walter nevű egyént, a ki — saját vallomása szerint — negyvenkészes vette föl a házasság szentségét s az öt világrészben szétszórva ugyanannyi feleséget hagyott el hűtlenül. A jómadár különféle nevek alatt szerepelt és a mint nagyjába emlékszik házasságaira, tizenegyszer nősült Európában, négyszer Chinában, háromszor Peruban és több mint huszszor a szélrózsa minden irányában. Azt mondja, noha különféle okok birták házasságaira, azért mindig jól bánt a feleségeivel s azoknak nem volt okuk panasza. Mi-

csoda hatalmas bohózat volna belőle, ha most egyszerre ráeresztenék erre a Don Juanra mind a negyvenkét anyósát! . . .

— **(Hány öngyilkosság volt tavaly Magyarországon?)** A belügyminiszter által összeállított statisztika szerint az 1898 ik esztendőben összesen 3031 öngyilkosság volt Magyarországon, a mely halállal végződött. Ez a szám az ugynevezett erőszakos halálok egy harmadrészét teszi ki. Az öngyilkosságnak több, mint tiz percentje a fővárosra esik.

— **(Vásári tolvajok.)** A németbólyi vásáron két lopás is történt. *Tertinszky* Gyula mohácsi edénykereskedőtől egy csomó edényt loptak el. E lopás tettese *Csapó* Katalin pécsi lakosnőben ki is nyomoztatott, kinél a lopott edényeket meg is találták. *Szabó* József mohácsi lakosnak a kocsijáról pedig a ponyvát lopták le. Ennek a lopásnak a tettese is megkerült *Kovács* Ádám vándorcigány személyében. A vásári tolvajokat feljelentették a bíróságnak.

Művészet, irodalom.

Dr. Szeleburdi.

Énekes bohózat 3 felvonásban.

Irták Guthi Soma és Hegedűs József.

Bemutató előadás 1899. nov. 8.

Ha *Guthi* Soma, a kitűnő törvényszéki író a »Kalabriasz-párti a törvényszék előtt« című komikus jelenethez hasonló, hosszabb lélegzetű törvényszéki jelenetet irt volna meg, illetve dolgozott volna fel, kétségtelenül a kritika elismerését vivta volna ki magának, mert hiszen »Gutius« mint törvényszéki karcolatíró elég jó nevet szerzett már magának.

De nem! Guthi Soma magasabbra vágyott, egy valóságos vigjátékot akart megírni s alapjában véve nem tudta, vajjon milyen témát fog feldolgozni, milyen bonyodalmat sző s hogy fogja azt megoldani, a helyzet komikumára építve a hatás reményét, tollat vett a kezébe és irt. Mikor aztán néhány ívet tele irt, a darabját megspékelte néhány — valljuk be őszintén — régi viccel, akkor aztán magához hívatta Hegedűst és így szólt hozzá:

— Te Józsi! Irtam egy vigjátékot. Kérlek scenirozd! Te ehhez jobban értesz!

S ime! Nehány hét múlva megszületett a dr. Szeleburdi, melyet jobb lett volna mindjárt születése után a saját vérebe fojtani.

A darabról általában nem lehet se jót, se rosszat mondani. Kacagni eleget lehet rajta, de ez a kacaj csak rövid ideig tart, mert aztán boszankodásba fullad. Itt-ott kicsillámlik belőle *Gutius* karcolatírónak természetes, egészséges humora, de csakhamar legyűri őt a nagyképű vigjátékíró: Guthi Soma, s elövevén egy csomó régi és rossz viccet, beleszórja a természetes komikumba, ami körülbelül úgy hat, mintha konkolyt hintenének a tiszta buza közé.

Aztán miután Guthi Soma úgy tudja, hogy egy bizonyos *Bisson* nevű úr pikantériákat szokott vigjátékaiba szőni, ő is keresett »caviart«, mi azonban ugy látszik nem volt az ő szellemi konyhájában, de hogy mégis legyen valami pikantéria a darabban, hát meglegegett — egy heringgel is!

Arccipitő trágárságok, durva élcek, melyeknek legfeljebb aglegények között van jogosultsága, ezek jellemzik szóban, tettben és képen a Guthi-féle pikantériát.

Ismételten — mint már egy ízben megtettük — kijelentjük, hogy nem irtózunk a szellemes pikantériától, nem vetünk gátat az ugynevezett »századvégi« szellem terjedésének, hiszen egyikünk sem készül aszkétának, de

igenis kötelességünknek tartjuk tőlünk telhetőleg mindazt lehetetlenné tenni, ami nálunk a szinpad hivatásával homlokegyenest ellenkezik.

S valóban csodáljuk Tiszay direktort, — kinek jóízlése egyébként ismeretes — hogy a pécsi publikumnak ezzel a szellemtelen trágársággal kedveskedett. Vagy tán ő is azt hiszi, hogy mert vidéken vagyunk, hatással van publikumunkra a fővárosi klikkrendszernek szemethunyó és vállveregető kritikája?

Vagy talán nem tartja izléstelen trágárságnak, hogy egy fátolborított mezitelen nőszemély képében kell gyönyörködnie a publikumnak egy teljes felvonáson át, hogy az orfeum chambre separé jából hirtelen egy férfi toppan ki ingujjban, kipirult arccal s az eltöltött pásztor óra csalhatlan jeleivel?

Elvártuk volna attól a bizonyos rendezői kék ceruzától, hogy az ilyen jelenetekről megkíméli a közönséget, s hogy nem diszitteti a szinpadot olyan módon, hogy fiatal leányok csak arccipirulva nézhessenek fel a szinpadra. Ha már nincs jóízlése a szerzőnek, legalább — a rendezőnek legyen.

A gyakorlathoz képest, most e bohózat meséjét kellene adnunk, mely kötelezettségünknek ez alkalommal azzal teszünk eleget, hogy kijelentjük: örüljön mindenki, aki a tegnapi estét nem a színházban töltötte.

S most beszéljünk a szereplőkről.

A címszerepet *Nádassy* játszotta, s mondhatni elég jól. Csakhogy ha nem csalódunk, *Guthi* Soma pusztán azt akarta bemutatni, hogy annak a szanatoriumnak a charlatánjai, kik maguk sem értenek a mesterséghez, idegesekké lesznek maguk is, míg a betegeket gyógyítják. *Nádassy* azonban egy paralytikus hülyét mutatott be. Szívesen koncedáljuk, hogy a mi *Nádassy*nk derék, nagytehetségű komikus, ez a szerep azonban inkább egy bonvivant kezében lenné megilletékes helyét.

Jeszenszky Irén, mint rendesen, igen jól játszotta meg szerepét, *Tibor* Lórika pedig olyan természetes és kitűnő orfeum enekesnő volt, hogy méltán rászolgált arra a zajos tapsra, melylyel a közönség nem csak kitűnően eladott s énekelt dalait, hanem pompás játékát is jutalmazta.

Könyves Jenő, a társulat drámai hőse a fogtechnikus szerepét játszotta, s elismeréssel kell neki adoznunk, mert amit szerepéből csinálni lehetett, azt megcsinálta. Csak azt nem értjük, hogy miként jutott ehhez a szerephez? Különben lehet, hogy a szereposztó tévedése okozta a dolgot.

Németh János, a mi fiatal tehetséges komikusunk tegnap is remekelt; *Sarlay* is dicséretet érdemel, csak ne keresné örökké a maszkjaiban a téves hatást.

Bátosi, *Nagy* Vilma, *Takács* Jolán, *Delli*, *Sebestyén*, *Zajonghy* és *Kőszegi* is dicséretet érdemelnek, mint megannyian, kik tegnap játszottak, mert bizony nagy dolog egy ilyen darabban elfogadhatót produkálni.

A darab — mely remélhetőleg többé nem kerül nálunk színre — közepes ház előtt ment tegnap este.

H—i E—r.

○ „A citerás.“ Vasárnap délután kerül színre *Konti* kedves zenéjű operetteje *Némethné* Zoltán Ilona felléptével. A főbb szerepeket *Kozma*, *Lévay*, *Mezei*, *Németh*, *Nagy* V., *Nádassy*, *Sarlay* és *Bátosi* játsszák. — Este *Abonyi* népszinművét »A betyár kendőjé«-t adják.

○ **Primadonna-házasság.** *Kaposi* Józsa is megtette, a mit annyi primadonna kollegája: férjhez ment. A pécsi közönség is jól ismeri a pajkos kedélyű, csengő hangú énekesnőt, a ki két-három év előtt *Somogyi* társulatának volt tagja. Most *Kecskeméten* működik, mint a *Micsey*-féle társulat primadonnája. És *Kecskeméten* vesztette el a szívét. *Mihályfalvi Molnár* Rezső földbirtokos és volt huszárhadnagy vette nőül a kedvelt művésznőt a kecskeméti anyakönyvi hivatalban. *Mi-*

csey F. György igazgató és Szentés János komikus voltak a tanúk.

○ **Sulamith.** Ez év január havában történt, hogy *Kövessi Albertnek*, a fővárosi »Kisfaludy-Színház« igazgatójának, aki eddig hiába küzdött az óbudai közönség közönye ellen, az a szerencsés ötlete támadt, hogy zsidó operával lepje meg a világot. Lefordította és színre alkalmazta a »Sulamith« zsidó daljátékot, zenéjét *Donáth Edével*, a »Kisfaludy-Színház« karmesterével hangszereltette és előadatta. »Sulamith« most már mint négyfelvonásos »keleti opera« jelent meg a világot jelentő deszkákon és másnap az összes fővárosi lapok hirt adtak az érdekes eseményről, hogy Ó-Budán egy új zsidó opera óriási sikert aratott. *Beöthy László*, a »Magyar Színház« igazgatója megvette *Kövessitől* a jövedelmező darabot, *Makai Emillel* szövetkezve átdolgozta a szöveget, a zenét pedig *Fekete József* karmesterrel és *König Gézával* újra hangszereltette. A második, *Kövessi-léle* kiadásban kerül színházunkban holnap (pénteken) színre »Sulamith«. A darab meséje a következő: Az öreg *Monaach*, bethlehemi polgár a háza népével Sionba zárandokol. *Sulamith*, a leánya, elkíséri a sziklás sivatagig, de amikor hazafelé indul, nem találja meg az utat. Kétségbeesetten bolyong a sziklák között. Eltikkad, szomjuság gyötri. *Jehovához* könyörög, hogy fakasszon a sziklából vizet. Erre egy mennyei nap-sugár megmutatja neki a kútát. *Sulamith* lemegy a forráshoz, hogy szomját oltsa, de beleesik és nem bír kijönni. Ekkor arra jön *Absolon*, a *Makkabeusok* sarja, aki szintén Sionba igyekszik. Meghallja *Sulamith* segélykiáltását és kiszabadítja. A többi magától érthető. *Sulamith* és *Absolon* szívet cserélnek és örök hűséget esküsznek egymásnak. E pillanatban megjelenik egy vadmacska. Az ember azt várja, hogy *Absolon* megragadja dardáját és másodszor is megmenti *Sulamithot*. Szó sincs róla! A vadmacska éppen jókor érkezett, mert az eskühöz két tanu jelenléte szükséges. Az egyik tanu lesz a kút, a másik a vadmacska. E két tanura való hivatkozással tesznek a szerelmesek egymásnak fogadást és ezzel véget ér az első felvonás. A második felvonásban *Absolon* elért Jeruzsálembe, a hol éppen leányvásárt tartanak. Szemrevaló négy jeruzsálemi »szűz« kínálja magát feleségül, köztük *Abigail* is, a főpap leánya. *Kuplét* énekelnek és hozzá táncot járnak. *Abigail* meghódítja *Absolont*, a ki elfelejti *Sulamithot*, elfelejti esküjét és feleségül veszi a főpap leányát. A harmadik felvonásban azután lesújt *Jehova* büntető keze. Már két év óta boldog házasság *Absolon* és *Abigail*. Boldogságukat eddig csak az zavarta meg, hogy egy vadmacska megfojtotta elsőszülött gyermeküket. Most azonban másik csapás éri őket: második gyermekük a kutba ful. A két tanu hajította végre a haragvó isten büntetését. A szerencsétlen apát ez a csapás megtöri. Bünbánólag vallja meg kétségbeesett feleségének, hogy esküszegő volt, mire *Abigail* visszaküldi őt hűtlenül elhagyott első menyasszonyához. *Sulamith* időközben megőrült fájdalomában, de kigyógyul örültségéből és *Absoloné* lesz. A mi a zenét illeti, abban igen szépek a felhasznált régi zsidó dallamok, különösen *Absolon* dala, valamint *Sulamith* és *Absolon* kettőse az első felvonásban, *Abigail* és *Absolon* párdala a másodikban, *Sulamith* kesergő dala a negyedikben és néhány igen szép karének. *Kozma István* által betétül énekelendő templomi éneket *Ernst Ernő* izr. főkántor tanította be.

Tanügy.

)(**Kevés az iskola.** A közoktatásügyi miniszter leirt a város közigazgatási bizottságához, hogy a féléves jelentésből arról győződött meg, miszerint egyes népiskolai osztályokban túlszűfoltan vannak a tanulók elhelyezve;

a mi a törvény ellen lévén kellő intézkedésre hivta fel a bizottságot. *Majorossy Imre* polgármester a miniszteri leiratot ma a közigazgatási bizottság elé terjesztette, a hol az osztályok túlszűfoltóságát a szigetkülvárosi iskola építése s az így szükségessé vált osztályhelyezésekkel indokolta. A miniszter leiratát különben kiadták a királyi tanfelügyelőnek véleményes javaslatlaltétel végett.

Folyó sz. 43. Idénybérlet 43. sz. Páratlan bérlet.

Nemzeti Színház.

Péntek, 1899. november 10-én.

Sulamith,

Jeruzsálem leánya.

Héber daljáték 4 felvonásban, 7 képben. Irta Goldfaden. Zenéjét szerette *Davidsohn Emanuel*. Fordította *Kövessy Albert*.

S Z E M É L Y E K :

Monaoth	Németh	Eszter	N. Takács
Sulamith	Tibor	Avidonos	Sarlay
Absolon	Mezey	Jeremiás	Bátosi
Abigail	Szekula	Belizár	Delli
Zingitang	Nádasi	Aron	Kozma
Rebeka	S. Melcer	Ezriel	Pásztor
Ziporach	Lévay	Dajka	Nagy

Szombat, nov. hó 11-én

Ugyanaz.

Törvénykezés.

§ **A Splényi-Engel ügy.** A kir. ügyészség indítványára a budapesti büntetőtörvényszék még a nyáron *Splényi Ödön* báró rendőrtanácsos ellen hivatalos hatalommal való visszaélést elrendelte az előnyomozást. Ő mondott első foku ítéletet a borhamisítással vádlott *Engel* cég pörében s azzal szolgált rá a panaszra, hogy a lefoglalt bormintákat a vádlottnak idő előtt kiszolgáltatta. A törvényszék — mint annak idején jelentettük — mellőzve a rendes vizsgálatot, *Splényi* báró ellen a további eljárást megszüntette. Az ügyészség főlebbezésére az ügy a királyi táblára került, a melynek első büntető tanácsa a törvényszék végzését megerősítette.

§ **A csábító.** Szerelmi történetekről, melyek tragédiával végződtek, sokat hallott már a világ és a történetek hozzászoktatták ahhoz, hogy mindig a férfi a csábító. Bécsben olyan esetről beszélnek az emberek, a melynek csábító hőse nem férfi, hanem leány. Az eset, mely már a bíróság előtt van, elég különös. Egy huszonhat éves leány elcsábított egy huszonkét éves fiatalembert. *B. Lajos*, egy előkelő államhivatalnok fia papnak készült és a bécsi érseki intézetben tanult. Egy ismerős családnál megismerkedett *S. Mária* zongoratanítónővel, a ki szintén egy előkelő hivatalnok leánya és ez az ismeretség egészen megváltoztatta a fiatalembert. Kilépett a papnevelőből s mivel szülei ebbe nem akartak belenyugodni, elhagyta a szülői házat. Délelőtt, mint számgyakornok dolgozott egy hivatalban, délután pedig egy mérnöki irodában rajzolt. Eközben folyton találkozott a leánynyal és szülei a bíróság közbejárásával hazatérésre kényszerítették. Most már otthon lakott, de azért nem szakított a leánynyal. A fiatal ember szülei most a rendőrséghez fordultak. A rendőrség megmagyarázta a leánynak, hogy a fiatalember kiskoru, szülői hatalom alatt van és így kényszeríteni lehet arra, hogy otthon lakjék és hogy soha fölügyelet nélkül el ne távozhassék. De mindez nem használt. A fiatal szerelmesek ezután is találkoztak és ezért a fiu apja az ügyészséghez fordult. Följelentette a leányt csábítás miatt. Följelentésében azt fejtegeti, hogy az az elhidegülés, mely az *S. Mária*val való ismeretség következtében az apa és fia között keletkezett, a csábítás tényét állapítja

meg. Az érdekes bűnügyet nagy figyelemmel kísérik az osztrák jogászok.

— **Az előfizetési díjakkal** hátralékban levő t. előfizetőinket hátralékaik mielőbbi szives beküldésére kéri a kiadóhivatal.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése nov. hó 9-én. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A képviselőház mai ülésén *Rakovszky István* mentelmi ügyénél *Kabos* előadó bejelentette a bizottság ama véleményét, mely szerint *Krecsányi* kapitány megsértette *Rakovszky* mentelmi jogát. Felkéri tehát a belügyminisztert a megtorló eljárásra.

Molnár Béla különvéleményt adott be. *Rakovszkyt* nem ismerték a rendőrök. Ugy viselkedett, a miért bármely képviselő elővezethető ép úgy, mintha a színházban esetleg rendetlenkedik.

E véleményét mozgással fogadta a Ház. *Lakatos Miklós* és *Zmeskál Zoltán* így kiáltottak:

— Én pofonvágtam volna a kapitányt! *Molnár Béla* végül kérte, hogy fűgeszszék fel *Rakovszky* mentelmi jogát.

Chorin Ferenc konstatálja, hogy *Krecsányi* tudta, miszerint *Rakovszky* képviselő és mégis letartóztatta. A színházban nem akadályozza a rendőrség a képviselőt törvényhozói joga gyakorlásában, de itt igen!

Tetszés fogadta e szavakat, mire a szónok folytatta, hogy meg kell akadályozni, hogy jövőre ilyesmi történjék s ok nélkül megfoszszák a képviselőt személyes szabadságától.

A beszédet taps követte s *Bartha Miklós* közbeszólt:

— Így beszél az igaz ember!

Molnár Béla tiltakozik, hogy *Chorin* őt mint a rendőrség védőjét tünteti föl, ki nem hordja szíven a Ház tekintélyét.

Szabó István: Ne vigye személyes térére a dolgot!

Ezután a nagy többség elfogadta a bizottság javaslatát; csak négy-öt Tisza Bánffy-párti maradt ülve.

A Ház legközelebbi ülése kedden lesz.

TÁVIRATOK.

— **A transzváli háboru.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A párisi »Journal« egyik munkatársa előtt *Leyds* kijelentette, hogy a boerok még soká képesek folytatni a harcot. Kimutatta, hogy a boerok ügye igazságos és azt a reményét fejezte ki, hogy a hatalmasságok nem fogják közönyösen nézni ezt az egyenlőtlen harcot.

A Transzvál érdekében indított francia ifjusági mozgalomban eddig 400 önkéntes jelentkezett; köztük 100 altiszt, 20 aktív és tartalékos tiszt.

A londoni »Daily Chronicle« jelenti, hogy a kabinettanács legközelebb igen fontos ülést fog tartani, melyen szóba kerül még egy vagy két hadtest mozgósításának kérdése.

— **Felrobbant hajó.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Londonból írják, hogy tegnap este a »Canning«-szállítóhajón az ottani Albert dokkban robbanás történt. A tüzet két óra alatt oltották el. A kár állítólag nagy. A hajónak holnap kellett volna indulnia.

KIR. TÁBLAI ÉRTESETŐ.

1899. évi nov. hó 6-án s a köv. napokon elintézett ügyek.

(Rövidítések magyarázata: hh. = helyben hagyva, mv. = megváltoztatva, rmv. = részben megváltoztatva, fo. = feloldva, rend. = rendkívényileg vissza, ms. = megsemmisítve, rms. = részben megsemmisítve, vu. = visszautasítva, hna. = hely nem adatott.)

I. Polgári tanács.

Előadó: *Pilch Antal.*

- V. 2864. Beke József s t. — Beke József holtta nyilv. — hh.
Előadó: *Tóthossy Béla.*
- V. 2225. Auszterlicz Samu — Oroszi József s t. 769 forint. — rmv.
2360. özv. Gradwohl Józsefné — Dr. Nemes Vilmos panasz. — mv.
2361. Kálmán István s t. — Kálmán Péter öröks. — rmv.
2492. Göaczi Gizella — Rosinger Vince házass. felb. — hh.
2544. Schlesinger Róza — Goldfinger Jakab házass. felb. — hh.

Előadó: *Kaufmann Nándor.*

- V. 1871. Kreisler Sándor csődöm. — Kreisler Géza s n. megtám. — rmv.
1912. Kaszás Ferenc s n. — Deák János s n. ing. tjug. — rmv.
2763. Dunaföldvári takptár — Szeniczey Ákos csődnyitás. — rmv.
2198. Siklósi kölcsönös segély-egylet — Patzák Erzsébet s t. 1000 frt. — rend.
2308. Tolnavidéki takptár — özv. Sofáry Lászlóné s t. 60 frt. — fo.
2324. Kremzer Károly — Horváth János s n. 152 frt 72 kr. — rhh., rms.
2379. Dunaföldvári járási takptár — Csrepka János s t. 112 frt. — hh.

Előadó: *Holics Gyula.*

- V. 2716. Póth János s t. — Póth Péter s t. öröks. — fo.
2718. Baranyamegyei hitelintézet — Klein Dávid 2491 frt 50 kr. — rmv.
2722. Benedek József — Benedek Juli s t. vagyon köz. mszúnt. — rmv.
2736. Jovanovics Peró — Zsivkovic Dömjén s n. ing. birt. — hh.
7246. Hermann József — Hollósi János s n. birt. per. — rend.
2748. özv. Borbély Antalné — özv. Borbély Jánosné özv. jog elism. — hh.

II. Polgári tanács.

Előadó: *Rökk Gyula.*

- V. 2709. Wirth F. X. cég — Pullai Zsigmond 600 frt. — mv.
2738. Geder József s t. — Stojkovic Józsefné ing. tjug. — hh.
III. 2634. Tóth Lajos — Szvitelszky Endre végr. — mv.
2696. Rákos József — Molnár Istvánné szakértői szemle. — hh.

Előadó: *Graff Károly.*

- III. 2706. Siklós nagyközség — Istokovics Antalné végr. — rend.
2751. Dr. Löwy Jakab — Dr. Kemény Zsigmond tjug bek. — mv.
2752. Wegbauer János s n. — Dr. Kemény Zsigmond tjug bek. — mv.
2757. Dr. Flóris Endre — Bendl Anna végr. — hh.
2765. Czuk Mihály — Szentkirályi Ferenc végr. — hh.
2766. Mátyóki Mária — Borbás András » — mv.
2786. Bárdos Zsuzsanna s t. — Tolnamegyei takaréktár zjug bek. — mv.
2787. Krausz Menyhért — Krausz István s n. szolgalm. jog. — hh.
2790. Brdarics Éva — Brdarics Mikó felszól. — rmv.
2801. Gring János — Gring Henrik s n. végr. — hh.
2804. Basch és Kaufmann cég — Csanádi Imre végr. — mv.
2805. Bótos István — Dózsa János végr. — hh.

Előadó: *Zsabokrszky Ferenc.*

- III. 2214. Délzalai takptár — Nagy József s n. végr. — hna.
2343. Délzalai takptár — Nagy József s n. végr. — hna.
2246. Dr. Hilbert István — Szilágyi Ferenc s n. végr. — mv.
2253. Haberényi Katalin — Jakab András s t. végr. — rend.
2260. Csorba Ede — Burgner Albert s n. végr. — rend.
2836. Csorba Ede — Burgner Albert s n. végr. — rend.
2275. Barács András s t. — László Péter s t. zárlat. — rend.
2279. Pécsi takptár — Gölöncsér János végr. — mv.

2297. Bellisics József s t. — Szabó József végr. — hh.
2315. Hauser Teréz — Kis Péter s n. végr. — hna.
2316. Délzalai takptár — Pergár István s n. végr. — rend.
2354. Vuits Luka — Jakksevic Istvánné végr. — ms
2391. Sürü József — Dunaföldvári népbank végr. megszúnt — hh.

Büntető tanács.

Előadó: *Bocz Alajos.*

- V. 3074. Lavicska Ferencné k. t. sért. — hh.
3076. Keszte Ferencné becs. sért. — vu.
3077. Höss Sándor s t. lopás. — rmv.
3113. Schuk Antal becs. sért. — vu.
3139. Horváth Ferenc s t. becs. sért. — vu.
3164. Németh György s t. m. lak sért. — hh.
3171. Tormási Vendelné becs. sért. vu.
3186. Tóth Ferenc lopás. — hh.
3232. ifj. Zsámár István s t. lopás. — hh.
3265. Horváth Zsófia » — hh.
III. 3042. Arany János m. lak sért. — rmv.
3091. Bognár János s t. lopás. — rmv.
3118. Kis Antal János s t. jogt. elsaját. — hh.
3174. Pécsi István lopás. — rmv.
3176. Ekker Kata s t. lopás. — hh.
3199. Balogh Károly » — rmv.

Előadó: *Cziglányi Béla.*

- V. 3160. Dernalits Kálmán s t. közveszélyű rong. — hh.
3170. Tóth János s t. suly. t. sért. — fo.
III. 3027. Boros Viki » — mv.
3079. Diensthoff Lajos s t. » — hh.
3080. Kocsis Gábor s t. » — hh.
3114. Bogdán Dániel s t. » — hh.
3115. Hídeg Szabó István s t. lopás. — hh.

Előadó: *Angyal Pál.*

- V. 3066. Polgár Gyula s t. hat. ell. erősz. — rmv.
3075. Nagy Sándor rágalm. — mv.
3140. Tolnai Mihály s t. rágalm. — vu.
3157. Ihász Ferenc s t. hat. ell. erősz. stb. — hh.
3162. Bárány Zsigmond m. lak sért. stb. — hh.
III. 3102. Göröcsényi Józsefné becs. sért. s rágalm. — hh.
3116. Schlesinger Mórné rágalm. — hh.
3135. Kring János anyakönyvi kih. — hh.
3138. Szekeres Petronella közeg. ell. kih. — rmv.

Előadó: *Nábrácsky Lajos.*

- V. 2889. Fonyó Pongrác hiv. sikk. — hh.
3069. Dávid Jánosné hamis eskü. — hh.
3108. Molnár István s t. szánd. emberölés. — hh.
3131. Horváth Mihályné közokir. ham. — hh.
3226. Richter Ferenc szánd. emberölés. — fo.
III. 3332. Keszthelyi József suly. t. sért. — rmv.
3333. Buzsics Mihály s t. » — rmv.

Előadó: *Varga Nagy István.*

- V. 2960. id. Tóth György hat. ell. erősz. — hh.
2963. Zubányai János s t. lopás s org. — rmv.
2983. ifj. Zsiga Géza József s t. lopás. — rmv.
III. 2967. Thierwald Mihály suly. t. sért. — mv.
3010. Szemelán Mihály — Takaró János s t. becs. sért. — hh.
3029. Kovács Ferenc s t. sért. — ms.
3035. Löwi Ferenc org. — rmv.
3081. Badics Ferenc becs. sért. közcs. ell. kih. — hh.

Elintézésre kitűzött ügyek.

Bejelentések 1899. évi nov. hó 13. s köv. napjaira.

I. Polgári tanács.

Előadó: *Pilch Antal.*

- V. 1913. özv. Misángyi Andrásné s t. — Keil Károly számadás.
III. 2915. Herresbacher Leopoldina — Jankovics József s t. tanu kihall.
2916. Pécselt elhalt özv. Bauernhuber Ferencné hagy. ügye.
2918. Dunaföldváron elhalt Hanák József hagy. ügye.

Előadó: *Tóthossy Béla.*

- V. 2541. Grosz Samu s t. — özv. Svastics Lászlóné s t. számad.
2545. Egyed Viszi János — Nadrai Borbála házass. felb.
2582. Dr. Hilbert István — Schultz János s t. 72 frt 25 kr.
2638. Dr. Hilbert István — Schultz János s t. 72 frt 25 kr.
2601. Dr. Kreisler József — Kovács Antal s t. 80 frt 92 kr.

Előadó: *Kaufmann Nándor.*

- V. 2015. Csesznák József s t. — Alsó-muraközi takptár közgyűlési határozat megsemmisítése.
2803. Krudy István s n. — Krudy Géza s t. tartás.
2883. Toponári önszegélyző-egylet vizsg. ügy.
2201. Kupferschmidt Antal — ifj. Kupferschmidt József s n. 260 frt.
2387. Frank Izidor — Meiszner Imre 130 frt.
2418. Bölcskey Gyula — Kovács Gyula 48 frt.

2440. Werndorfer Győző — Bosnyákovics Mari s t. 34 frt 77 kr.
III. 2772. Karsa István — Poroszka János 40 frt.

Előadó: *Holics Gyula.*

- V. 2749. Szabó István s t. — Szabó Katalin vagyon köz. mszúnt.
2775. Zsivics Fülöp — Damjanovics Simon 820 frt.
2846. Bebesi Teréz s t. — Bebesi János s t. vagyon köz. mszúnt.
2866. özv. Süle Istvánné — Balázs István s t. öröks.
2879. Vadász Anna — Vadász József vagyon köz. mszúnt.
III. 2767. Krausz Béni — Egedy Sándor 200 frt.

II. Polgári tanács.

Előadó: *Rökk Gyula.*

- V. 2717. Poró Margit s t. — Hetey Sámuel végrend. érvényt.
2720. Dr. Kemény Zsigmond — Schäffer Ádám szerződ. telj.
2755. özv. Török Józsefné — Takács Imre ing. birt.
2834. Tolnamegye Arvaszéke — Vitkovics Miklós s t. 642 frt.

Előadó: *Graff Károly.*

- III. 2724. Einfinger Kristóf s n. — Einfinger György s t. tjug.
2812. özv. Csonka Lajosné — Waldman Dezső végr.
2814. Csáktornyai takptár — Tamás Gyula s t. végr.
2820. Krausz Ábrahám fia cég — Weisz Lipót végr.
2837. özv. Kuhl Tamásné s t. — Kuhl Tamás tjug.
2840. Ungár János s n. — Vukovics Miklós felszól.
2848. B. Vörösmarti kölcs. segélyző-egylet — Klau Alajos végr.
2852. Tardi János s t. — Dr. Darányi Ferenc végr.
2878. Teleki Zsigmond — Gróf Batthyányi József végr.
2885. József István s t. — Böndi József s n. tjug.
2887. Kis Eszter — Kis Sára tjug.
2890. Kir. kincstár — Nagy István végr.

Előadó: *Zsabokrszky Ferenc.*

- III. 2411. Kisbirtokosok orsz. földhitelintézete — Kléber Jakab végr.
2415. Dr. Darányi Ferenc — Orbán József végr.
2423. Gróf Andrássy Aladár — Hirschmandi Sándor végr. mszúnt.
2444. Friedmann Ignác s t. — Fruskár Márkó végr.
2465. Gál Márton János — Péter István s t. tlkü ügy.
2515. Somogyi Ferenc s n. — Kremsier József végr. mszúnt.
2529. Komlechner Frigyes — Varga Ferenc s t. végr.
2532. Siklós község iskolaalapja — Gacsár Mátyásné végr.
2932. Mágocs vidéki takptár — Pap Eerenc végr.
2933. Kamenics János — Léplin István végr.

Büntető tanács.

Előadó: *Bocz Alajos.*

- V. 3172. Kövesdi József k. t. sért.
3230. Stokosza Géza hat. ell. kih.
3237. Halász János s t. becs. sért.
3238. Keinlei György s t. k. t. sért.
3264. Szücs Antal becs. sért.
3287. Hajba László s t. becs. sért.
3288. Szentmártoni István k. t. sért.
3291. Német István lopás.
3335. Ifj. Pongrác István s t. lopás.
3368. Ifj. Elek János s t. »
III. 3117. Kovács Antal »
3204. Knazavics Károly s t. ing. rong.
3242. Riba József lopás.
3259. Kovács Ferenc közcs. ell. kih.
3267. Végh József s t. lopás.
3268. Onofer József s t. »
3328. Kulesár Mihály »
3339. Imre István »
3354. Ifj. Kis Tóth László »
3371. Mogyorósi István s t. »
3372. Hullai Jánosné s t. »

Előadó: *Cziglányi Béla.*

- V. 3188. Markovics Pál suly. t. sért.
3206. König Ferenc s t. suly. t. sért.
3235. Tamás József s t. »
3324. Csallos Mátyás s t. »
III. 3133. Sán János »
3245. Horváth Zsiga »
3270. Réz János »
3314. Tóth János s t. »
3315. Dávid István »

Előadó: *Angyal Pál.*

- V. 3163. Ifj. Unger János k. t. sért.
3185. Farkas Józsefné rágalm.
3292. Kazi János s t. erősz. nemi köz.
3327. Özv. Bán Jánosné s t. magzat elhajt.
III. 3166. Kovács György s t. becs. sért.-rágalm.
3207. Ör. Iván Sándor rágalm.
3227. Hibacsek József s t. becs. sért. stb.
3228. Özv. Honig Jakabné uzsora.
3244. Nagy Pacai József rágalm. és becs. sért.
3246. Schäffer Miklósné »
3247. Szegedi György »

Előadó: Nábráczky Lajos.

- V. 3234. Deutsch Emil magán okir. ham.
3239. G. Szabó János s t. család.
3286. Tóth Lajosné s t. suly. t. sért.
3334. Horváth József m. okir. ham.
3337. Salamon Károly s t. sikk.
III. 3200. Belovári István s t. suly. t. sért.

Előadó: Varga Nagy István.

- V. 2965. Balázs Károly s t. magánosok ell. erősz.
3018. Balogh Károly s t. suly. t. sért.
3024. Soós Mihály zsarolás.
3025. Jánosi Antal sikk.
III. 3134. Vas Ignác közcs. ell. kih.
3173. Németh Andor s n. sikk.
3243. Kovács Pálné közeg. ell. kih.
3318. Barna Györgyné bírói zártörés stb.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Egy 5 szobás, elegáns
emeleti urilakás

azonnal kiadó.

Czím a kiadóban.

Arany- és ezüstáru-gyár

és verde-intézet.

Rubin A. és Fia BUDAPEST.

Gyár: VIII., Német-utca 9.

Telefon 56-60.

Iroda és elárulás:

VIII., Eszterházy-utca 20.

Telefon 57 92.

Saját készítményű
sima és mintázott evőkészletek, tál-
czák, kenyérkosarak, gyümölestartók,
girandolok, gyertyatartók, service-ok,
toilette-ok, versenydíjak, koszorúk, ér-
mek, mindennemű egyházi tárgyak stb.
mindennemű kiviteiben.

Nagybani árak.

Javítások és újjá-alakítások saját költsé-
gen eszközöltetnek.

A magyar, német és horvát nyel-
vet szóban és írásban értő, irodai
teendőkből jártas egyén, szerény
feltételek mellett

irodai alkalmazást

keres az estéli órákra.

Czím: „3964 S.“ a kiadóhivatalban.

190 hektóliter jó minőségű

ujbor

jutányos áron eladó.

Bővebbet

Sebők József

bortermelőnél

Velin u. p. Szab.-Szt.-Király

(Baranya m.)

Jókai Mór összes műveinek nemzeti kiadása 100 kötetben teljesen elkészült

Jókai Mór összes műveinek

Megrendelhető
a legelőnyösebb
részletfizetések
mellett.

Nemzeti kiadása

100 kötet
diszkötésben,
2000 iven, finom papíron
nyolczadrét alakban.
250 forint.

Az irodalom minden barátja, a nagy költő géniuszának minden tisztelője siessen megszerezni e nemzeti kincset, hogy az minden magyar ház könyvespolcát ékesen díszítse, ereklje gyanánt szálljon nemzedékről nemzedékre.

A megszerzési módzatok páratlanul előnyösek és lehetővé teszik, hogy mindenki minden anyagi megerőltetés nélkül egy örökbecsű könyvtár birtokába juthasson,

A ki havonként 2 frtot azaz naponként alig 7 krt szán e felekölt ozéira, az megszerezheti magának ezt a könyvtárt, mely páratlan az egész világirodalomban.

A ki tehát még nincs birtokában ennek az irodalmi ereklyének, az töltse ki a mellékelt megrendelőlapot, vágja ki és egy levelezőlapra ragasztva küldje be hozzánk

RÉVAI TESTVÉREK
Irodalmi Intézet Részvénytársaság
Budapest, Üllői-ut 18.

Irodalombarátok a kik előfizetőket gyűjteni készek, nagy jutalomban részesülnek fáradságukért

Élelvi Testvérek Irod. Int. Rév. - társaság könyvtárkezelője, Budapeston.
VIII., Üllői-ut 18. szennel megrendelem

JÓKAI MÓR ÖSSZES MŰVEINEK NEMZETI KIADÁSÁT

100 kötetben, 2000 iven, vázson diszkötésben 250 frtot.

Éves részletfizetés mellett adhatom az első 10 kötet	10 kötet
1000	1000
1100	1100
1200	1200
1300	1300
1400	1400
1500	1500
1600	1600
1700	1700
1800	1800
1900	1900
2000	2000

Fizetés
Budapest.

A nem részlet
módzatok
áthasandók.

Minden 10 részlet fizetés után egy további sorozat adhatom. A részletfizetés be nem tartása esetén sziveskedjék a cég az esedékes összeget postai megbízás útján, a postaköltségek behajtása mellett, behajtani. A postai megbízás be nem váltása esetén a részletfizetési kedvezmény megszűnik és a teljes má vételén esedékesé válik.

Kelt

Aláírás és pontos cím.